

Του Δημήτρη Σταμούλη

Ημέρα πανεργατικού αγώνα και απεργίας είναι η 8η Μαΐου αλλά και ημέρα μνήμης και γιορτασμού της Εργατικής Πρωτομαγιάς κόντρα στην προσπάθεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να «κρατικοποιήσει» και να ευνουχίσει πολιτικά μια από τις πιο σημαντικές επετείους του παγκόσμιου ταξικού εργατικού κινήματος, «μεταφέροντάς» την τήν Τρίτη του Πάσχα.

Η Κυριακή 8 Μαΐου λοιπόν δεν είναι μια συνήθης απεργία στο εμπόριο, δεν αφορά μόνο τους εμποροϋπαλλήλους, που σε αυτή τη συγκυρία είναι τα πρώτα θύματα της προσπάθειας του κεφαλαίου να καταργήσουν μια από τις εναπομείνουσες ιστορικές κατακτήσεις του εργατικού κινήματος. Είναι ημέρα αγώνα όλων των εργαζομένων για την υπεράσπιση του δικαιώματός τους στην ξεκούραση, στον ελεύθερο χρόνο, στις κοινωνικές και συλλογικές σχέσεις και δράσεις τους, για λιγότερη δουλειά και δουλειά για όλους, για διεκδίκηση του πλούτου που παράγουν κόντρα στην εκμετάλλευση δίχως όρια του κεφαλαίου.

Πολλά πρωτοβάθμια σωματεία στο χώρο του εμπορίου έχουν προκηρύξει 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση την ημέρα αυτή, ενώ η πρωτοβουλία σωματείων προσανατολίζεται σε απεργιακή πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στην Ομόνοια. Παρά την καθυστερημένη απόφασή της, απεργία αποφάσισε και η κλαδική ομοσπονδία ΟΙΥΕ, σε συνεργασία με την ΓΣΕΕ, καλώντας σε συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος, ενώ το ΠΑΜΕ διοργανώνει συγκέντρωση και συναυλία στο Σύνταγμα.

Μετά από ενάμιση περίπου χρόνο διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, και παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις κορυφαίων υπουργικών στελεχών, κομματικών εκπροσώπων και συνδικαλιστικών στελεχών του κυβερνώντος κόμματος, ο μνημονιακός νόμος των Σαμαρά - Βενιζέλου - Χατζηδάκη (Ν.4177/2013) που άνοιξε τις πύλες της εργάσιμης Κυριακής, «ζει και βασιλεύει». Όπως όλα δείχνουν, μάλιστα, τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει προς την κατεύθυνση της υπεράσπισης των εργατικών δικαιωμάτων και της κυριακάτικης αργίας.

Όταν η κυβέρνηση άλλαξε χέρια και ανέλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ, πολλά ανακοινώθηκαν περί της υπεράσπισης της αργίας της Κυριακής. Ο γνωστός υπέρμαχος των... νόμων της αγοράς υπουργός Οικονομίας Γ. Σταθάκης, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παράδοσης παραλαβής του υπουργείου του τον Ιανουάριο του 2015, ανάμεσα στα μέτρα που είχε εξαγγείλει ήταν και αυτό της κατάργησης της λειτουργίας των καταστημάτων κατά τη διάρκεια της κυριακάτικης αργίας. Μόλις ένα μήνα αργότερα, όμως, μίλησε για την ανάγκη... εξαίρεσης των τουριστικών περιοχών, όπου το ωράριο θα αποφασίζεται από την τοπική κοινωνία, τον τοπικό εμπορικό σύλλογο και την Περιφέρεια...

Σε ανάλογες «πρακτικές» με τα κυβερνητικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, κινήθηκε και το κυβερνητικό κόμμα. Όταν ήταν στην αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ, στις 19 Γενάρη του 2014, σε ανακοίνωση του Τμήματος Εργατικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ κατηγορούσε την συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, ότι «με πρόσχημα την ανάγκη ενίσχυσης της αγοράς επιχειρεί να καταργήσει οριστικά ακόμα και την κυριακάτικη αργία». Και συμπλήρωνε: «Με το μέτρο των ανοικτών καταστημάτων τις Κυριακές ισοπεδώνουν περαιτέρω τα

δικαιώματα των εργαζομένων, απορυθμίζουν τις εργασιακές σχέσεις και δημιουργούν τεράστια προβλήματα σε χιλιάδες εργαζόμενους και τις οικογένειες τους». Σχεδόν ένα χρόνο αργότερα (13/12/2014, αναφερόμενο στην εργάσιμη Κυριακή 14/12, τόνιζε ότι «τα εμπορικά καταστήματα θα είναι ανοιχτά, προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των πολυεθνικών αλυσίδων και των πολύ μεγάλων καταστημάτων», κάνοντας λόγο για « πολιτικές που «στάζουν αίμα» εργαζομένων» και καλώντας «να αντισταθούμε και να αντεπιτεθούμε μέχρι την ανατροπή τους»!

Ωστόσο, η ομολογία της «ρεαλιστικής» κυβερνητικής τακτικής στο ζήτημα της κυριακάτικης αργίας, προς όφελος βέβαια των μεγάλων πολυκαταστημάτων, σούπερ μάρκετ και του εμπορικού κεφαλαίου, αποδεικνύεται και από προεκλογικό φυλλάδιο του ΣΥΡΙΖΑ τον Σεπτέμβριο του 2015, όπου στον επτάμηνο κυβερνητικό απολογισμό αναφέρεται πως «περιορίσαμε το άνοιγμα των καταστημάτων σε 7 Κυριακές αντί των 52 που είχε συμφωνηθεί».

Αυτός είναι ο βίος και η πολιτεία της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στους χιλιάδες εργαζόμενους στο χώρο του εμπορίου, οι οποίοι αντιτείνουν ότι οι καταναλωτές-εργαζόμενοι δεν χρειάζονται επιπλέον ώρες λειτουργίας για τα καταστήματα, αλλά αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις για να μπορούν να ψωνίζουν. Από την άλλη, η εφαρμογή αυτής της πολιτικής σε έναν κλάδο που με βάση τα πρόσφατα στοιχεία της Icar, είναι ο μόνος κερδοφόρος, στο μη χρηματοπιστωτικό τομέα, για το 2014, που συμπεριλαμβάνει μεγάλες εταιρείες όπως αυτές των σούπερ μάρκετ με κέρδη εκατοντάδων εκατ. ευρώ και τζίρους αρκετών δις. ευρώ, δείχνει ποιοι είναι οι πραγματικά ωφελημένοι από την εφαρμογή του μέτρου. Όσον αφορά τις «νέες θέσεις εργασίας», αποδείχτηκε και αυτό φρούδο επιχείρημα καθώς περισσότερο αυξήθηκαν τα λουκέτα και οι απολύσεις καταστημάτων και η εντατικοποίηση και η απλήρωτη εργασία, παρά άνοιξαν νέες επιχειρήσεις...

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ, 31.04.2016